ȘI TOTUȘI „BARAJUL ILEGAL" SE JOACĂ!

Trebuie să ne mărturisim admirația deplină față de nonșalanța (termenul este, de bună seamă, un eufemism) Federației române de șah și a distinsului ei secretar general, Francisc Hartman. Pentru că a trata cu atita nepăsare un semnal pe care ziarul l-a tras la timpul potrivit, privind o gravă încălcare a normelor de etică, în ultimă instanță, a legalității care trebuie să domnească și în sport, este sau un semn de forță sau — mai degrabă — unul de irresponsabilitate.

Arătam, așadar, în editorialul „Barajul ilegal", apărut la 7 mai 1969, că în privința reprezentării României la turneele zonale din noul ciclu al campionatului mondial, nu poate exista nici un dubiu. Primii doi clasați la campionatul național, respectiv dr. O. TROIANESCU și EMIL UNGUREANU, și-au cîștigat prin luptă sportivă cinstită acest drept și nimeni nu are calitatea de a li-l lua.

Și totuși, de miercuri se joacă în Capitală un turneu de baraj cu șase participanți (Fl. Gheorghiu, E. Ungureanu, D. Drimer, T. Ghițescu, O. Troianescu și V. Ciocîltea — în ordinea tragerii la sorți) care — pasămite — trebuie să stabilească lumina într-o chestiune pe deplin luminată. Întunecoase sînt doar mobilurile care au dus la organizarea acestei competiții, aflată evident în afara legii.

Pentru că trei dintre cei care aspiră la ecusonul tricolor în turneele zonale (Fl. Gheorghiu, V. Ciocîltea, T. Ghițescu) N-AU PARTICIPAT la ultima finală a campionatului țării și pînă la o nouă ediție a întrecerii ei NU SÎNT clasați în ierarhia șahistă a României.

Argumentul de care se prevalează federația, cum că dr. Troianescu ar fi obținut un rezultat slab la turneul de la Veneția și că ar fi acceptat chiar el să participe la acest trial, nu rezistă nici la cea mai sumară analiză. Pentru că și cei trei absenți de la finală (Gheorghiu, Ciocîltea, Ghițescu) n-au reușit în desele lor peregrinări pe la concursuri să înscrie un rezultat de răsunet, iar Florin Gheorghiu gifiie din greu, de mai mulți ani, să-și confirme norma de mare maestru (care îi expiră în septembrie) și nu reușește, deși a avut nenumărate prilejuri.

Evident, sub aspect sportiv, turneul (tur-retur) — reunind principalele forțe ale țării — este interesant. Dar, sub aspect etic el este cu totul nedorit. Tocmai de aceea rezultatul lui nu poate aduce modificări în ceea ce privește jucătorii care vor reprezenta țara noastră la turneele zonale. Campionatul național i-a desemnat încă din decembrie anul trecut.

Dar, pentru că F.R.Ș. își îngăduie să trateze cu asemenea dispreț punctul de vedere al opiniei publice, poate că Biroul CNEFS va găsi de cuviință să intervină cu autoritatea sa spre a restabili legalitatea.

Valeriu CHIOSE

PESTE BLOCAJ

IZOLAȚIONISMUL NU ESTE O ORIENTARE DE PERSPECTIVĂ

În 1968, echipa masculină de volei a României a susținut 10 întîlniri internaționale ; din 1949 încoace naționala noastră a susținut într-un singur an un număr mai mic de asemenea întîlniri — 9 în 1952 — iar în 1950 și 1953 au avut loc tot cîte zece confruntări internaționale.

În 1968, echipa feminină a susținut trei întîlniri internaționale. Cu excepția anului 1951, cînd voleibalistele noastre nu au avut nici un fel de activitate internațională, cifra de anul trecut este cea mai redusă din ultimii 23 de ani.

Să adăugăm faptul că anul acesta echipa masculină nu a susținut nici o întîlnire internațională iar cea feminină doar două, apoi să privim cifrele. Desigur, ele nu trebuie fetișizate ; anii de maximă activitate internațională nu sînt neapărat anii de vîrf ai voleiului nostru : în 1967, băieții au susținut 21 de meciuri internaționale, iar fetele 23 — și a fost tocmai anul cînd s-a conturat acel declin al voleiului nostru pe care nu l-am depășit nici în prezent.

Dar cifrele indică, pentru ultimii doi ani, o tendință evidentă și care trebuie neapărat discutată în legătură cu situația actuală a voleiului românesc : este vorba de o închidere deliberată sau fortuită **tocmai** în această perioadă dificilă. Absența noastră de la turneul olimpic de volei a fost explicit motivată prin aceea că, la nivelul de anul trecut, echipele nu ar fi putut realiza rezultate onorabile. Nu intenționez să încep o discuție, de altfel tardivă, în legătură cu această hotărîre. Dar, asociată cu numărul în general redus de jocuri internaționale, perfectate în ultimele 12 luni, ea indică diminuarea prestigiului de care se bucura cîndva voleiul nostru în lume (tradusă prin eschivarea în momentul de față a unor federații din țările cu volei dezvoltat de a contracta jocuri cu noi).

Preocupată de evoluția voleiului nostru — federația a inițiat unele măsuri : instituirea unui campionat pentru echipele școlare, urmărit de activul federației în vederea depistării elementelor de perspectivă ; de asemenea, sporirea interesului acordat echipelor participante la divizia secundă a campionatului național. Sînt măsuri utile, de natură să contribuie la împrospătarea resurselor voleiului românesc. Dar singura verificare certă a oricăror măsuri menite să redreseze voleiul, singura verificare certă a eficienței lor o dau întîlnirile internaționale, confruntarea cu valorile europene și mondiale ale acestui sport.

Crearea unei echipe care să ne reprezinte cu succes este un proces de durată, dar care nu se poate desfășura în nici un caz în vid, în izolare de evoluția voleiului mondial. Este esențial ca jucătorii pe care dorim să-i formăm să se verifice în focul întîlnirilor internaționale — ocazii de a cunoaște, în același timp, stadiul de pregătire al altor echipe (nu ar fi fost oare utilă în perspectiva — acum depășită — a Cupei campionilor europeni, o întîlnire cu reprezentativa bulgară ?).

Este posibil ca în întîlnirile internaționale să înregistrăm în viitorul apropiat unele rezultate nesatisfăcătoare. Dar, amînînd momentul acestor probe, cred că riscăm să prelungim rămînerea în urmă față de cele mai bune formații din lume. Slavă domnului, nu am ajuns în situația de a fi refuzați ca parteneri de absolut toți adversarii mai puternici. Este, deci, și necesar, și posibil ca prin eforturi susținute să se asigure un program adecvat loturilor noastre reprezentative, chiar și în plină perioadă de desfășurare a activității interne.

În obiectivele de perspectivă ale federației, asigurarea constantă a unui astfel de program trebuie să fie tratată ca o componentă indispensabilă și aceasta fără întîrziere.

Ar fi nerealist să se ceară succese imediate ; avem nevoie pur și simplu de întîlniri internaționale, pentru a asigura, într-un viitor pe care l-am dori cu toții cît mai apropiat, apariția acestor succese.

Marcel RUSESCU

Viorel Marcu și Vera Dudas, învingători în „Cupa speranțelor" la tenis

„Cupa speranțelor" la tenis, desfășurată la Galați, a prilejuit o bună propagandă sportului alb. Au fost partide echilibrate și spectaculoase, mult gustate de numerosul public gălățean. Cu un plus de experiență și cu o lovitură de dreapta puternică, Vera Dudaș (Ș.S. Tg. Mureș) a învins în finală pe Elena Tacaci (Progresul Buc.) cu 6—1, 6—4. La băieți a cîștigat V. Marcu (Dinamo) care a întrecut surprinzător de categoric, în partida decisivă, pe T. Ovici (Mureșul) cu 6—0, 6—4. O mențiune specială pentru Virginia Ruzici (Dinamo) și A. Navrotchi (Progresul), în vizibil progres. Alte rezultate din finală : **dublu fete :** E. Tacaci (Progresul), I. Bădin (Dinamo) — V. Ruzici, F. Mihai (Dinamo) 6—3, 7—5 ; **dublu băieți :** A. Navrotchi, T. Ovici — Gh. Neacșu, T. Marcu (Steagul roșu) 6—2, 6—2, 6—1 ; **dublu mixt :** A. Navrotchi, E. Tacaci — V. Marcu, I. Bădin 6—1, 6—4.

Cu mult înainte de primul gong

Este încă proaspătă în memorie seara de 8 iunie, de cînd ierarhia pugilismului amator continental începe cu ROMÂNIA. Patru din cei 7 finaliști români și-au înscris numele în cartea de onoare a celei mai importante competiții pugilistice amatoare din Europa, continuînd tradiția începută de Lucian Popescu și Toma Aurel, dusă mai departe, peste ani, de Gheorghe Negrea și Nicolae Giju. Despre isprăvile lor s-a scris încă prea puțin. Ne propunem, de aceea, să derulăm un film al C.E. de box, oprindu-ne cu precădere la secvențele cele mai semnificative. Dorim să punem în evidență o serie de factori care au determinat succesul românesc. Desprinderea lor este deosebit de importantă, dacă avem în vedere faptul că, o dată cu succesul, a apărut și un imperativ, sigur, mai greu de realizat decît tot ce am reușit să facem pînă acum : menținerea boxului românesc pe treapta cucerită. Dacă vom reuși să desprindem relația cauzală în așa fel, încît, la sfîrșit, să putem trage concluzia că rezultatul a fost determinat și nu un joc al hazardului sau al avantajului oferit de terenul propriu, înseamnă că, în același timp, vom avea la dispoziție și cîteva elemente directoare pentru activitatea viitoare.

O ȘEDINȚĂ

Acum un an, în ziua de odihnă dintre semifinala și finala campionatului republican de seniori, în sala de conferințe a centrului de antrenament „23 August", cei mai buni antrenori și specialiști, la inițiativa F.R. Box, țineau sfat. Printre problemele aflate pe ordinea de zi figura și discutarea viitorului campionat național (1969). Pentru prima oară se punea problema modelării unei competiții autohtone după necesitățile unui obiectiv major : C.E., pe care aveam să le găzduim. Astfel, antrenorii, activiștii, medicii și organizatorii au fost (pentru prima dată, în acest mod) consultați în vederea alcătuirii unui judicios program de pregătire a reprezentativei noastre pentru marea confruntare.

DUPĂ UN AN

Campionatul pe 1969 se apropie de sfîrșit. În sala Floreasca toată lumea știe că cei ce vor intra în posesia tricoului de campion ne vor reprezenta țara la apropiata confruntare continentală. Anul acesta, finala a cuprins un număr mai mare de sportivi (cîte 8 la fiecare categorie), și a durat aproape o săptămînă, constituind astfel un gen de repetiție generală pentru C.E.

UN PLĂCUT REVIRIMENT

A început pregătirea. Dar nu așa cum se făcuse pînă acum, tradițional, ci în sfîrșit cu un element nou. Pentru prima oară, într-un sport individual, se respectă unul dintre cele mai importante principii metodice și pedagogice ale antrenamentului sportiv contemporan : individualizarea și continuitatea pregătirii cu același antrenor. Iată-i, așadar, pe Lucian Popescu lucrînd cu Aurel Dumitrescu, pe I. Chiriac cu Gh. Puşcaş, pe C. Dumitrescu, T. Niculescu și I. Popa, fiecare cu sportivii pe care-i cunoaște mai bine.

Unii, mai sceptici, privesc această măsură ca o experiență riscantă. Alții, din contră, văd în ea excluderea rătăcirilor pînă la găsirea celor mai bune soluții ; eliminarea unei greșeli fundamentale pentru un sport individual, cum a fost aplicarea unei singure metode pentru toți sportivii, deși fiecare se află în altă categorie de greutate, cu particularități și cerințe morfo-funcționale diferite, s-a dovedit binevenită.

Afirmarea unor antrenori al căror merit era — pînă acum — doar cel al descoperirii boxerilor (propovăduindu-se ideea că numai unul sau cel mult doi antrenori — mereu aceiași — sînt capabili de șlefuire), a devenit realitate. Noua măsură aduce cu ea un element deosebit de important : cointeresarea morală a antrenorilor în obținerea satisfacțiilor profesionale, care la cei ce-și iubesc meseria primează în fața celor materiale. Toată lumea o salută. În rîndul antrenorilor de box a început să adie un vînt înnoitor. Multe frunți se descrețesc. Încep căutările și pregătirile febrile, pline de speranță : s-a creat și pentru ei posibilitatea de a sta în colțul unui ring european, să culeagă lauri sau decepții alături de cei pe care i-au crescut și îndrumat. Sîntem de părere că sistemul este cel mai drept și în același timp cel mai eficient.

PREGĂTIRI ȘI VERIFICĂRI

Retrași în singurătate, ducînd o viață austeră, boxerii, antrenorii, medicul Petru Radovici și cei doi asistenți ai săi muncesc, muncesc de zor. Sub coordonarea lui Ion Popa, angrenajul, înțelegerea, cooperarea, funcționează perfect. Doar I. Chiriac socotește că este mai bine să se retragă în calea Plevnei. Mai tîrziu, și Lucian Popescu preferă modesta sală din str. Dr. Staicovici. Antrenorul federal Al. Vladar este prezent la majoritatea antrenamentelor, secretarul general, Cristea Petroșeneanu asigură și rezolvă operativ toate problemele, președintele federației Gheorghe Guriev asistă și el la unele antrenamente. Se fac verificări cu diverși parteneri de luptă din cadrul cluburilor și asociațiilor sportive din Capitală. Antrenorii răspund prompt la această chemare, lăsînd la o parte interesele secției, sau chiar calendarul competițional al clubului din care fac parte. Și dacă nimeni n-a făcut-o, sîntem bucuroși să fim primii care adresăm acestor antrenori sincere felicitări. Prin modul cum au înțeles să răspundă la această chemare, E. Fürész (Dinamo), Mielu Doculescu și Șt. Iordache (Olimpia), Eugen Dinu, Sandu Ion și I. Stoianovici (Metalul), Șerbu Neacșu (Steaua); Gh. Zamfirescu și Mihai Nicolau (Semănătoarea), Mihai Stoian (Universitatea), și-au adus o însemnată contribuție la buna desfășurare a procesului de pregătire a membrilor lotului național.

PRIMA SINTEZĂ

Iată, așadar, cîteva secvențe din pregătirea succesului românesc, demne de reținut.

A existat un sistem, un angrenaj care a funcționat mai bine ca niciodată. Asta nu înseamnă, însă, că nu putea funcționa și mai bine. Ne referim la faptul că un lot secund, anunțat și creat doar pe hîrtie, nu a existat ca atare. În cadrul ultimelor verificări ale lotului ar fi fost necesar să apară și cîțiva boxeri din lotul secund. După cum s-a văzut, nu toți titularii erau într-o formă corespunzătoare. Și dacă au existat și alte motive pentru care unul sau doi sportivi ai lotului reprezentativ ar fi trebuit să fie înlocuiți — în condițiile posibilității înscrierii și modificărilor de formații pînă în ultimul moment — sîntem de părere că F. R. Box s-a grăbit cu înscrierea oficială. Atunci cînd s-a pus problema înlocuirii unuia, răspunsul a fost : „Nu se mai poate face nimic. Ne-am înscris oficial". Atunci, alte țări cum au avut posibilitatea să se prezinte la București cu formații schimbate față de cele anunțate ?

Dar, dincolo de aceste mici carențe, succesul românesc n-a fost întîmplător, ci determinat de o serie de factori de care în viitor trebuie să se țină seama.

Pregătirea și întocmirea unui plan judicios de acțiune cu mult înaintea competiției : o selecție deschisă, precisă, obiectivă ; participarea unui număr larg de specialiști la alcătuirea echipei reprezentative; modelarea campionatului național în funcție de obiectivul major (C.E. sau J.O.), respectarea principiului continuității în pregătire cu același antrenor, singura cale eficientă pentru îndeplinirea cerinței individualizării stricte a antrenamentului; mobilizarea și cooperarea unui număr sporit de specialiști, medici și organizatori în vederea îndeplinirii obiectivului propus — toate acestea vor crea boxului nostru posibilitatea reeditării unor succese de anvergură, asemănătoare celor de la europene.

Gheorghe ILIUȚĂ

N. FIROIU: Nu știu ce să mai cred!...

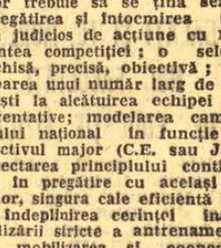

Lotul național de polo, care are la ora actuală în componența sa 12 jucători, continuă să se pregătească zilnic doar cu antrenorul I. Frincu, întrucît cel de al doilea antrenor responsabil, C. Corcec, își petrece concediul în străinătate, și după cum sîntem informați el se va întoarce doar cu cîteva zile înaintea meciurilor cu echipa R. D. Germane.

Am cerut părerea unuia dintre cei mai vechi internaționali, maestrul sportului N. Firoiu, care și în momentul de față se află printre jucătorii de bază ai echipei, despre felul în care s-au desfășurat primele antrenamente. Feroviarul, vizibil marcat de efortul depus în ședința anterioară convorbirii, ne-a declarat :

„După terminarea primei părți a campionatului toți jucătorii din lot au primit concediu. Un asemenea lucru nu-mi amintesc să se mai fi întîmplat în ultimii 10 ani de cînd fac parte din lotul național. Și mi se pare cu atît mai bizară situația acum, într-o perioadă cînd ne așteaptă meciuri deosebit de grele, în fața propriului public, cu selecționatele R. D. Germane și R.F. a Germaniei. Majoritatea jucătorilor nici nu au intrat în apă în cele 15 zile de odihnă și de aceea depunem un efort dublu pentru a recupera timpul pierdut. Mai precis, sîntem nevoiți să pierdem ore întregi cu îmbunătățirea pregătirii fizice, în loc să lucrăm mai mult (și în special jucătorii mai tineri) pentru tehnica individuală și tactica colectivă. N-am fost niciodată pesimist și am privit fiecare meci cu toată seriozitatea, fiind convins că vom cîștiga. Ei bine, luna trecută selecționata R. D. Germane ne-a învins fără drept de apel la Magdeburg, jucînd îndeosebi din punct de vedere tactic mai bine ca noi. De data aceasta ar fi trebuit să privim meciurile revanșă cu toată atenția, să dovedim că mai avem un cuvînt de spus în concernul polo-ului mondial. Și noi ne-am permis să luăm concediu. Nu știu ce să mai cred !"...

Invitație la Șirnea

Amatorii de turism și de manifestări folclorice au prilejul să asiste, sîmbătă și duminică, la o serbare plină de pitoresc. La Șirnea, sat aflat în apropierea Brașovului, ascuns în clinurile Carpaților meridionali, are loc „Măsurătoarea laptelui", străveche sărbătoare asemănătoare „Șimbrei oilor" din Oaș, și legată, ca și aceasta, de plecarea turmelor de oi la pășunat în munți.

Sîntem anunțați că șirnenii au pregătit un bogat program de cîntece și jocuri populare și sînt gata să găzduiască, în casele lor, pe turiștii care îi vor vizita cu acest prilej.

Finalele naționale ale școlilor profesionale

FOTBAL :
Un caz fără precedent

Turneul de fotbal din cadrul campionatelor naționale rezervate școlilor profesionale se apropie de sfîrșit. Joi s-au mai consumat două meciuri. În primul, echipa Grupului școlar prof. construcții-montaj București n-a putut scoate decît un rezultat de egalitate în compania colegilor lor de la Șc. prof. ch. Ocna Mureș : 1—1 (0—1). Au înscris Gronberger (min. 28) și Grigore (64).

Cel de-al doilea meci a avut o desfășurare cu totul neobișnuită. fotbaliștii de la Șc. prof. siderurgică Hunedoara cedînd pur și simplu echipei Grupului șc. minier Baia Mare cu scorul de 5—0 !? Comisia de organizare a competiției, luînd în cercetare acest caz, a eliminat formația hunedoreană din turneu. O măsură educativă sănătoasă, care trebuie să dea de gîndit și conducerii acestei școli, și antrenorului echipei, prof. Virgil Săvulescu. De notat și faptul că evoluția în competiție a echipei din Hunedoara a nemulțumit prin jocul brutal practicat de unii elevi (Nisip, Neagu, Fortamarof, Linc), sancționați de altfel și de arbitri.

Vineri, în penultima zi a turneului, vor juca : Grp. șc. pentrol Moreni — Grupul școlar minier Baia Mare (ora 8,30) și Grupul școlar forestier Tg. Jiu — Șc. prof. de chimie Oc. Mureș (ora 10,00).

Reamintim că finala are loc sîmbătă, de la ora 18, pe stadionul „23 August" (central).

Și handbaliștii și-au desemnat campionii

SIBIU, 26 (prin telefon de la trimisul nostru). — Au luat sfîrșit întrecerile masculine ale finalelor campionatelor școlilor profesionale la handbal, întreceri la capătul cărora primul loc a revenit echipei **Grupului școlar Metalo-Tehnica Tg. Mureș** (antrenor : V. Florea). A fost echipa care, de-a lungul întregului turneu, a dovedit cea mai bună pregătire tehnică și o disciplină desăvîrșită.

În partidele ultimelor două zile de întreceri, ei au reușit să depășească două dintre adversarele directe (Școala profesională Ministerul Industriei Alimentare Sibiu : 39—14 și Școala profesională Construcții Cluj cu 33—13) și să remizeze cu principala ei urmăritoare, Școala profesională Tractorul Brașov (11—11).

Ale rezultate : Școala profesională Tractorul Bv. — Școala profesională Construcții Cluj 23—13 ; Grupul școlar M.I.A. Sibiu — Școala profesională Tractorul Brașov 14—27.

Echipei Grupului școlar Metalo-Tehnica Tg. Mureș i-au fost acordate cupele pentru cea mai tehnică și cea mai disciplinată echipă.

Mariana BORZEA

LA RM. VÎLCEA FINALA „CUPEI U.G.S.R." — PE O ARENĂ NOUĂ CU 4 PISTE

Reprezentanții federației de specialitate au omologat noua arenă cu 4 piste aparținînd Întreprinderii G.I.L. din Rm. Vîlcea. În această sală se va desfășura, începînd de sîmbătă 28 iunie — finala primei ediții a „Cupei U.G.S.R.", la care participă reprezentativele cooperației, M.F.A., sindicatelor, precum și 12 selecționate de județ. Echipele vor fi formate din cîte două jucătoare și tot atîția jucători, trăgîndu-se la probele clasice de 100 bile mixte femei și 200 bile mixte bărbați. Se va juca contra scor.

MARGINALII LA ÎNCHEIEREA TURULUI DIVIZIEI A

LIPSURI VECHI LA O COMPETIȚIE NOUĂ

După mulți ani, timp în care campionatul diviziei A de lupte greco-romane și libere pe echipe se încheia numai cu meciurile turului, în 1969 federația de specialitate a reușit să asigure condițiile necesare unei întreceri sistem tur-retur. Și astfel, formațiile din prima categorie a campionatului au avut prilejul de a fi angrenate într-o competiție oficială pe lungimea unui traseu dublat. Deci, un prilej excelent pentru ca sportivii să-și poată ridica măiestria, **să-și îmbogățească experiența.**

Din păcate, însă, noul campionat nu s-a putut dezbăra de niște racile mai vechi. Componenții echipelor s-au prezentat la etapele din prima parte a campionatului cu vădita intenție de a acumula puncte. Numai puncte. Adesea spectacolul a fost sacrificat și în loc să asistăm la întreceri viu disputate, pasionante, am urmărit doar schemele rigide și meschine, stabilite dinainte de antrenori.

În goana după puncte (pe cît posibil sigure) s-a apelat chiar și la serviciile unor oameni cu părul albit. De pildă, în echipa C.S.M. Reșița au concurat V. Cenda (45 ani) și C. Oșan (43 ani). În aceeași formație a evoluat și... fiul lui V. Cenda, Gheorghe (20 ani), iar la A.S.M.T. Lugoj au fost utilizați Al. Șuli (42 ani) și V. Micula (36 ani). Aceștia și alții s-au văzut nu de puține ori în situații penibile, fiind așezați cu umerii pe saltea de către unii tineri de o seamă cu copiii lor... Antrenorii, însă, s-au declarat mulțumiți că pot prezenta echipe complete, mai ales că uneori acești veterani reușeau să mai aducă un punct ori două.

Reprobabilă și de loc sportivă a fost comportarea unor concurenți care n-au făcut nimic altceva decît să smulgă un rezultat de egalitate sau să obțină descalificarea împreună cu adversarii lor. O astfel de mentalitate, des întîlnită în întrecerile turului (și care persistă de mai multă vreme) constituie o serioasă frînă nu numai în calea spectacolului, dar și a progresului acestui sport. Să ne mai mirăm oare că în prezent la meciurile de lupte spectatorii plătitori pot fi numărați pe degete ? Pe antrenori și pe concurenți nu-i îngrijorează faptul că întrecerile de lupte se desfășoară într-un anonimat deplin? Poate că, în această privință ar trebui să intervină mai energic federația de specialitate.

Este adevărat, în competițiile internaționale luptătorii noștri fruntași aduc lauri tricolorului românesc, dar cînd este vorba de meciurile campionatului intern, chiar și acești sportivi se molipsesc de virusul pasivității, se conformează calculelor, contabilității cluburilor.

Sînt elocvente în acest sens aprecierile antrenorului federal ION CORNEANU : **„Componenții loturilor naționale ar fi trebuit să aducă un alt suflu în cea mai mare competiție internă pe echipe. Dar, spre deosebire de finalele individuale, care s-au disputat la un nivel tehnic foarte ridicat, etapele campionatului pe echipe, la ambele stiluri, s-au desfășurat total nesatisfăcător. Sportivii din loturi, despre care am cu totul altă părere, cunoscîndu-le valoarea îndreptățită, se complac în realizarea obiectivelor antrenorilor de club sau asociații, concurînd mult sub posibilitățile lor. Este adevărat că adversarii lor (cu excepția duelului Dinamo București — Steaua) nu le pun probleme, dar aceasta nu înseamnă că pot concura lamentabil, mulți dintre ei mulțumindu-se doar cu acumularea unui minim avantaj".**

La cele menționate de I. Corneanu trebuie să mai precizăm că disproporția dintre fruntașele clasamentelor și celelalte formații este uriașă. Ar trebui, poate, să exemplificăm cu cîteva rezultate luate la întîmplare : Dinamo București — Rapid București 28—0, Steaua — C.S.M. Reșița 31,5—0,5, Metalul București — C.F.R. Timișoara 35—1.

Costin CHIRIAC

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

reprezentanții noștri participă alergători bine cotați din Cehoslovacia și Bulgaria. Prilej de reîntîlnire cu temerarul Cucu și comp.

● Fotbalul nu ne-a abandonat total. După partidele de la Sibiu și Rm. Vîlcea, ultimul episod al Cupei Balcanice pentru echipele de tineret — competiția care după toate probabilitățile ne va aduce satisfacția unei frumoase victorii — este programat la București. Deci, poate nici n-ar fi nevoie de invitație, duminică la cuplajul Bulgaria—Albania, ROMÂNIA—Grecia.

● O interesantă competiție de popice — Cupa U.G.S.R. — este programată sîmbătă și duminică la Rm. Vîlcea. Ca întotdeauna, în acest sport ni se rezervă surpriza unor finale cu participarea unui mare număr de echipe (printre altele și 10 selecționate de județe !). Iată cît de bine — stimulent în pregătire, dar și excelentă propagandă sportivă — se pot „umple" pauzele competiționale din calendarul oficial.

● De la o vreme (poate și din „cauza" finalelor campionatelor școlare) trezește un viu interes fiecare competiție rezervată tinerilor sportivi și chiar copiilor. Ne-am convins încă o dată, și se pare că se conving tot mai mult și cei interesați, că aceste întreceri aduc în săli și pe stadioane nu numai entuziasm ci și mugurii unor performanțe. De aceea merită consemnată — dintre multe competiții de acest gen, programate la sfîrșitul săptămînii — finala campionatului național pentru copii la tenis de masă. Așadar, vineri, sîmbătă și duminică, în sala Floreasca, cei mai mici maeștri ai paletei în luptă pentru primele locuri ale clasamentelor pe echipe și individuale.

● În plin sezon competițional internațional, caiaciștii și canoiștii fruntași își continuă pregătirile pentru campionatele europene de la Moscova. Dar, cum pînă atunci mai este destulă vreme, în centrul atenției se află și întrecerile din calendarul intern și înainte de toate campionatele naționale. Deocamdată, o ultimă repetiție generală prilejuită de „zonele" competiției. De azi, pînă duminică inclusiv, Herăstrăul va fi o gazdă ospitalieră pentru candidații la finalele campionatului. Se pare că, în orice caz va fi înregistrat un record de participare. E doar sportul de sezon...

Ar mai fi de adăugat multe alte întreceri de șah, baschet, atletism, înot ș.a., mai mari sau mai mici, în București sau în alte orașe ale țării. Important este că viața stadioanelor nu și-a pierdut pulsul. Și totuși, dacă în unele cazuri preferințele și exigențele amatorilor de sport depășesc programul estival, să nu uităm că ne așteaptă, cu tot farmecul lor, poienele înflorite, potecile de munte, plaja litoralului și — pentru cei mai comozi — șezlongurile.

ASIGURAREA AUTOTURISMELOR

interviu publicitar cu tov. ȘTEFAN PAVEL, directorul Direcției asigurării de bunuri din Direcția generală ADAS

Despre asigurarea autoturismelor s-a mai scris. Dacă revenim asupra acestei probleme, aceasta se datorește faptului că, după cum se știe, sezonul estival aglomerează șoselele. Mii, zeci de mii de posesori de autoturisme se îndreaptă spre localitățile montane sau spre cele de pe litoral. Ziua sau noaptea traficul rutier are aproape aceeași intensitate. Firesc : toată lumea dorește să folosească din plin zilele de vacanță, iar numărul posesorilor de autoturisme sporește mereu.

Traficul intens și graba duc însă la numeroase situații nedorite. Este suficientă o clipă de neatenție a oricăruia dintre automobiliști, un reflex întîrziat pentru ca... Riscurile sînt, deci, în această perioadă, mult mai mari. Iată de ce se recomandă ca, înainte de a porni la drum, să se ia o măsură de prevedere, aflată la îndemîna oricui. ESTE VORBA DE ASIGURAREA AUTOTURISMELOR. În această privință am solicitat unele amănunte tovarășului **Ștefan PAVEL**, director în Direcția generală ADAS, convinși că răspunsurile primite vor interesa pe cititorii posesori de autoturisme.

— Vă rugăm, tovarășe director, să ne spuneți ce avantaje oferă asigurarea autoturismelor ?

— Asigurarea la care ne referim poate fi încheiată atît pentru cazurile de avarii, cît și pentru cele de despăgubiri civile. În primul caz, ADAS plătește pagubele ce pot fi pricinuite autoturismului asigurat, atît în timpul mersului, cît și în timpul staționării, ca urmare a unor ciocniri cu alte mijloace de transport sau cu orice lucruri mobile sau imobile, izbiri, căderi, derapări, răsturnări, căderi pe autoturism a unor obiecte, incendii, explozii, precum și ca urmare a tentativei sau comiterii furtului autoturismului, a unor părți ale acestuia, a unor obiecte aflate în interior etc.

— Acestea sînt, deci, avantaje ce se oferă celor ce încheie o asigurare pentru cazurile de avarii. Dar dacă se alege cealaltă asigurare de care ați amintit ?

— Dacă asigurarea s-a încheiat pentru despăgubiri civile, ADAS acordă despăgubiri pentru sumele pe care asiguratul, soția acestuia precum și alți membri ai familiei ar fi obligați să le plătească persoanelor accidentate sau păgubite, ca urmare a unui accident produs de autoturismul asigurat. ADAS compensează și cheltuielile făcute de asigurat în procesul civil, precum și cheltuielile de judecată și onorariile de avocat la care asiguratul este obligat față de persoanele vătămate sau păgubite. Desigur, există posibilitatea de a se încheia și o asigurare care să cuprindă amîndouă cazurile la care m-am referit. Asigurarea poate fi încheiată atît de către posesori — pentru autoturismele proprii — cît și de către conducătorii amatori care se află la volanul unor autoturisme aparținînd altor persoane sau unor unități socialiste.

— Numeroși posesori de autoturisme pornesc în drumeții mai lungi, trec peste hotarele țării. Este firească dorința de a se asigura și în aceste cazuri.

— Precizez că asigurarea obișnuită a autoturismelor este utilă în cazul deplasărilor efectuate în interiorul țării. Dacă posesorul unui autoturism dorește însă să extindă valabilitatea asigurării și pentru călătorii în străinătate, Administrația Asigurărilor de Stat acceptă în asigurare și riscurile pentru aceste situații, venind astfel în întîmpinarea dorințelor automobiliștilor.

★

Mulțumind interlocutorului nostru pentru amănuntele furnizate, menționăm că răspunderile pe care și le asumă Administrația de Stat constituie o invitație convingătoare la o măsură de prevedere a cărei necesitate este evidentă.

Aurel CRIȘAN